

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Listopad 2021

ORZECZENIA

1.1. Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p. wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc

Spółka jest uprawniona do rozpoznania na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p. kosztów kwalifikowanych w postaci świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności B+R pozostaje w ogólnym czasie pracy danego pracownika B+R w miesiącu poniesienia tych świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek (tj. w miesiącu zaliczenia tych świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek do podatkowych kosztów uzyskania przychodów).

[III SA/WA 895/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 28/10/2021

1.2. Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p. (w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2017 r.) wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc

W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r. w przypadku wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek za okres dłuższy niż jeden miesiąc, podstawą do wyliczenia proporcji czasu przeznaczonego na realizację działalności B+R w ogólnym czasie pracy pracownika, powinien być okres, za który wypłacana jest premia (nagroda). Uwzględnienie czasu pracy poświęconego na działalność B+R w okresie, którego dotyczy wypłacana premia lub nagroda, pozwoli na rzetelne obliczenie czasu pracy poświęconego przez danego pracownika na realizację działalności badawczo-rozwojowej w okresie, którego dotyczy premia/nagroda. Tym samym pozwoli także na prawidłowe, rzetelne obliczenie kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p.

[III SA/WA 793/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 28/10/2021

1.3. Kwalifikacja na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 i pkt 2 u.p.d.o.p. kosztów usług informatycznych alokowanych przez spółkę irlandzką do oddziału w Polsce

- 1) Spółka irlandzka oraz jej oddział utworzony na terytorium Polski, spełniają definicje podmiotów powiązanych. Skoro więc koszty usług, o których mowa we wniosku są w odpowiedni sposób alokowane do oddziału spółki w Polsce, który jest podmiotem powiązany ze spółką, to należności za te usługi, o ile są należnościami o których mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., podlegają ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów podatkowych.
- 2) Wszelkiego rodzaju opłaty i należności za korzystanie z licencji, które są ponoszone, nawet w ramach globalnie ustalonego wynagrodzenia podlegają limitowaniu z art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p.
- 3) Kwalifikując niektóre spośród opisanych usług informatycznych jako usługi zarządcze czy doradcze - organ oparł się na PKWiU i nie rozpatrzył istoty tych usług. Opisane usługi informatyczne, ich specyfika, rodzaj, cel jakiemu służą nie pozwalają na zakwalifikowanie ich do usług zarządczych czy doradczych.

[III SA/WA 862/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 28/10/2021

1.4. Kwestia zwiększenia wartości początkowej środków trwałych o nieodliczony VAT w przypadku dokonania transakcji nabycia nieruchomości w warunkach nadużycia prawa

Z wniosku wynika, że utrata przez podatnika prawa do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikała z ostatecznych decyzji organów podatkowych, które orzekły, że zakup nieruchomości został dokonany w układzie powiązań kapitałowo-osobowych. Przepis art. 22g ust. 3 u.p.d.o.f. stanowi, że za wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych uważa się w razie odpłatnego nabycia poza ceną nabycia m.in. wartość podatku VAT - jeśli podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty podatku należnego o podatek naliczony albo zwrot różnicy podatku w rozumieniu u.p.t.u. Z treści tego przepisu, jak również z innych przepisów, nie wynika, że istnieją jakieś inne ograniczenia dotyczące możliwości powiększenia wartości początkowej o wartość nieodliczanego podatku VAT. W analizowanej sprawie organ błędnie przyjął, że podatnik utracił prawo do odliczenia podatku naliczonego, gdy w istocie podatnik nie nabył prawa do odliczenia podatku naliczonego. Decyzja określająca podatnikowi zobowiązanie w podatku VAT ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny, w związku z czym należy w realiach rozpoznawanej sprawy stosować wykładnię językową art. 22g ust. 3 u.p.d.o.f.

[II FSK 219/19] wyrok NSA z dnia 28/10/2021

1.5. Skutki podatkowe na gruncie u.p.t.u. odpłatnego zwrotu wywłaszczonej nieruchomości przez gminę na rzecz poprzedniego właściciela

Zwrot przez gminę uprzednio wywłaszczonej nieruchomości nie stanowi dostawy towarów i nie podlega regulacjom u.p.t.u., gdyż zwrotu nieruchomości dokonano w trybie przepisów działu III rozdz. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, czyli w ramach restytucji (przywrócenia) stanu sprzed wywłaszczenia. Kwota zwracana przez spadkobierców w ramach restytucji mienia nie stanowi odszkodowania. Czynności tej nie należy zatem utożsamiać z dostawą towaru w rozumieniu art. 5 oraz art. 7 u.p.t.u. lub z inną czynnością podlegającą opodatkowaniu VAT.

[I FSK 119/18] wyrok NSA z dnia 26/10/2021

1.6. Przesłanki ustalania prewspółczynnika innego niż w rozporządzeniu wykonawczym MF w stosunku do działalności mieszanej gmin

1) Proporcja inna niż wynikająca z rozporządzenia wykonawczego nie musi być najbardziej adekwatna. Wystarczy aby wybrana przez podatnika metodologia była bardziej reprezentatywna niż proporcja wskazana w rozporządzeniu. Generalnie na podstawie orzecznictwa sądów administracyjnych należy przyjąć, że przy działalności mieszanej gmin proporcja wynikająca z rozporządzenia jest w sumie najmniej reprezentatywna. Prewspółczynniki czasowe czy powierzchniowe są bardziej adekwatne przy działalności mieszanej gmin.

2) Przepisy u.p.t.u. dają możliwość odrębnego ustalenia prewspółczynnika dla różnych sektorów działalności danego podatnika. A zatem, nieprawidłowa jest teza, że w gminie ma obowiązywać jeden współczynnik rozliczenia tych wydatków związanych z inwestycjami.

[I SA/GD 867/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 26/10/2021

1.7. Kwalifikacja do źródła przychodu komplementariusza spółki, która uzyskuje przychody z płatności licencyjnych

W analizowanej sprawie spółka uzyskuje przychody z dwóch źródeł: z własnej działalności gospodarczej i jako komplementariusz spółki T. Głównym źródłem przychodu spółki T. jest przychód uzyskiwany z płatności licencyjnych ponoszonych m.in. przez spółkę. Przychody spółki T. należy klasyfikować jako przychody ze źródła kapitałowego. Taki sam charakter mają rozpoznane przychody spółki, która uzyskuje je jako komplementariusz spółki T. Wyjątek zawarty w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a u.p.d.o.p. dotyczy udzielenia licencji na znak towarowy, który jest nierozzerwalnie związany z działalnością prowadzoną przez podmiot korzystający ze znaku towarowego. Spółka T. nie prowadzi działalności gospodarczej, z którą jest związany znak towarowy bowiem uzyskuje przychód z tytułu udzielenia licencji. Uzyskuje przychód z zysków kapitałowych.

Zatem, wbrew stanowisku spółki, przychody uzyskiwane z tytułu udziału w zyskach spółki komandytowej T. należy klasyfikować jako przychody z zysków kapitałowych. W przedstawionym stanie faktycznym wyjątek wskazany w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a in fine u.p.d.o.p. nie ma zastosowania.

[II FSK 347/19] wyrok NSA z dnia 04/11/2021

1.8. Kwestia zastosowania art. 7 ust. 3 pkt 7 lit. b u.p.d.o.p. w zakresie rozliczania strat podatkowych w przypadku połączenia odwrotnego

W przypadku połączenia odwrotnego przepis art. 7 ust. 3 pkt 7 u.p.d.o.p., który ogranicza prawo do rozliczenia strat podatkowych w przypadku niektórych rodzajów przejęć, również nie znajdzie zastosowania, gdyż udziały spółki zostaną wydane tym samym podmiotom, które posiadały 100% udziałów w spółce przejmowanej i które w sposób pośredni posiadały 100% udziałów spółki. W konsekwencji całość udziałów spółki będzie w posiadaniu tych samych podmiotów co przed połączeniem, zmianie ulegnie jedynie okoliczność, że dotychczas posiadały one udziały w sposób pośredni poprzez spółkę przejmowaną, a po dokonaniu połączenia będą je posiadały bezpośrednio. Ilekroć w przepisach u.p.d.o.p. posiadanie udziałów wywiera określone skutki podatkowe, to pod tym pojęciem jest rozumiane posiadanie udziałów bezpośrednio i pośrednio, chyba że ustawodawca wyraźnie zawęzi je do posiadania bezpośredniego. Zasadniczo chodzi bowiem o faktyczne posiadanie udziałów w kapitale zakładowym przedsiębiorstwa, również za pośrednictwem innego, a nie o ich posiadanie nominalne.

[I SA/ŁD 558/21] wyrok WSA w Łodzi z dnia 04/11/2021

1.9. Przeniesienie wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 2 u.p.t.u. nie jest dokumentowane fakturą i nie ma podstaw do odliczenia VAT z tego tytułu

Nieodpłatne świadczenia na gruncie u.p.t.u. nie powinny być dokumentowane fakturą. Bowiem nabywca takich świadczeń (towarów lub usług) nie ponosi ekonomicznego ciężaru nabycia tych towarów i usług w związku z czym nie może mieć prawa do odliczenia podatku VAT z takiej czynności. Tym samym nieodpłatne świadczenia nie powinny być dokumentowane fakturą VAT z wykazaniem podatkiem należnym. Obowiązujące obecnie przepisy nie nakładają na podatników żadnych formalnych obowiązków w zakresie dokumentowania fakturami nieodpłatnych świadczeń. Od dnia 1 stycznia 2014 r. podatnicy nie mogą wystawiać żadnych faktur (a tym bardziej ich przekazywać nabywcom), które miałyby dokumentować czynności wymienione w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 u.p.t.u., czyli czynności nieodpłatnych, które podlegają opodatkowaniu VAT.

Tym samym, pomimo że czynność polegająca na przeniesieniu wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności praw do znaków towarowych, będzie stanowić odpłatne świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 u.p.t.u., a w konsekwencji będzie podlegało opodatkowaniu VAT, to spółka nie będzie zobowiązana do wystawienia faktury dokumentującą tę czynność. Nabywca takich świadczeń (usług) nie ponosi ekonomicznego ciężaru nabycia tych usług, w związku z czym nie może mieć prawa do odliczenia podatku VAT z takiej czynności.

[I FSK 1806/18] wyrok NSA z dnia 04/11/2021

1.10. Przedsiębiorca prowadzący działalność zarówno w SSE, jak i poza nią, obowiązany jest dla celów zwolnienia wyodrębnić działalność prowadzoną w SSE

W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej zarówno na obszarze SSE, jak i poza obszarem strefy, rzeczą przedsiębiorcy jest wyodrębnienie organizacyjne oraz ustalenie granic zwolnienia. Prowadzenie działalności na obszarze poza SSE nie korzysta ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. Obowiązek wyodrębnienia przez przedsiębiorcę dochodu uzyskanego w związku z produkcją poza strefą wymaga czynienia ustaleń na moment sprzedaży produktu strefowego. Dochód powstaje w momencie sprzedaży produktu, a nie w momencie przekazania półproduktu do zakładu w strefie. Ustalenie dochodu w tej części powinno uwzględniać, co prawidłowo wskazał organ, proporcje właściwej części przychodów oraz odpowiadających im poniesionych kosztów na podstawie rzeczywistych kosztów wytworzenia poza strefą, a jedynie wyjątkowo w zakresie kosztów wspólnych działalności w SSE i poza strefą – na zasadzie proporcjonalnego rozliczania (art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p.). Należy podzielić pogląd, że zwolnieniu podlegają dochody z działalności gospodarczej prowadzonej w SSE pod warunkiem wyodrębnienia organizacyjnego rozumianego jako umożliwiającego przyporządkowanie określonych przychodów i kosztów do działalności strefowej w sposób dający podstawę przyporządkowania określonych przychodów i kosztów do działalności strefowej. Ocena w zakresie powyższym przystaje do wniosków organu, że obliczenie stosunku przychodów zwolnionych do całości przychodów w celu ustalenia części kosztów przychodów pośrednich odnoszących się do działalności zwolnionej wymaga uwzględnienia w przychodach zwolnionych całej wartości półwyrobów przesuniętych z zakładu usytuowanego w SSE, a w przychodach ogółem – całej wartości półwyrobów będących przedmiotem przesunięć zarówno ze strefy do zakładu poza strefą, jak i z zakładu poza strefą do zakładu na terenie SSE. Dochód przypadający proporcjonalnie na półprodukt wytworzony na terenie SSE dostarczany do zakładu poza strefą korzysta ze zwolnienia w momencie sprzedaży produktu finalnego wytworzonego poza strefą.

[II FSK 273/19] wyrok NSA z dnia 03/11/2021

1.11. Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. do dochodów uczelni

Działania mające na celu „generowanie dochodów” należy traktować jako działalność gospodarczą (zarobkową). Przeznaczenie przez uczelnię dochodu na działalność gospodarczą wyklucza możliwość zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. W takim przypadku, nawet jeśli dochody uzyskane z działalności gospodarczej w późniejszym okresie w całości zostaną przeznaczone na cele statutowe (niezarobkowe) zbieżne z celami statutowymi uczelni, to jednak dochody przeznaczone i wydatkowane na działalność zarobkową nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania na podstawie ww. przepisu.

[I SA/GL 437/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 03/11/2021

1.12. Brak obowiązku pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaty na rzecz kontrahenta z Maroko należności za nabycie licencji do programu komputerowego

Nie sposób podzielić stanowiska organu, iż z samego faktu uznania programu komputerowego za utwór w rozumieniu przepisów prawa autorskiego i możliwości posiadania przez ten utwór cech także innego rodzaju utworów wynika, iż należności licencyjne z tytułu użytkowania tego programu są objęte definicją należności licencyjnych zawartą w polsko-marokańskiej u.p.o. jako dzieła literackiego albo naukowego. Należy podkreślić, że ustawodawca wyraźnie odróżnia rodzaje utworów, a ponadto co istotne to nie przepisy prawa autorskiego, a przepisy ustawy podatkowej kreują obowiązki na gruncie przepisów prawa podatkowego. Wychodząc z takiego założenia, mając na uwadze art. 12 ust. 3 polsko-marokańskiej u.p.o., gdzie definiując należności licencyjne nie wymieniono należności z tytułu korzystania z oprogramowania komputerowego, czy też utworów multimedialnych, uwzględniając art. 3 ust. 2 tej u.p.o. i uwzględniając polski porządek prawny w tym zakresie - nie można tych należności przyporządkować do żadnych z wymienionych tam grup, a w konsekwencji nie mogą być one opodatkowane w państwie ich powstania. Z tego względu opisane we wniosku należności licencyjne wypłacane na rzecz kontrahenta z Maroko nie będą podlegały opodatkowaniu u źródła tj. w Polsce.

[I SA/GD 1097/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 03/11/2021

1.13. Skutki podatkowe w VAT przekazania przez powiernika powierzającemu środków uzyskanych w wyniku sprzedaży świadectw efektywności energetycznej

Zgodzić należy się z poglądem, że w analizowanej sprawie przekazanie spółce przez powiernika kwot, pozyskanych wskutek realizacji umowy powierniczej, dotyczącej pozyskania i sprzedaży świadectw efektywności energetycznej nie stanowi ani dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 u.p.t.u., ani świadczenia usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Tym samym nie podlega ono opodatkowaniu VAT i nie powinno być udokumentowane fakturą (art. 106b ust. 1 u.p.t.u.). Czynność ta, jako niepodlegająca opodatkowaniu VAT, powinna być udokumentowana innym dokumentem niż faktura zarezerwowana dla dokumentowania czynności z zakresu u.p.t.u., czyli np. notą obciążeniową. Opodatkowaniu będzie natomiast podległo świadczenie uzyskane przez powiernika za wykonanie przez niego na rzecz spółki usługi wynikającej z zawartej umowy.

[I FSK 716/18] wyrok NSA z dnia 10/11/2021

1.14. Zasady rozliczeń banku na gruncie u.p.d.o.p. z związku z orzeczeniem przez sąd powszechny nieważności umowy o kredyt hipoteczny

W przypadku stwierdzenia nieważności umów kredytowych przez sąd cywilny mamy do czynienia z pewnym stanem faktycznym, który powoduje pewne przesunięcia pomiędzy bankiem a klientem, z którym wcześniej została zawarta umowa kredytu bankowego. Niewątpliwie dokonywanie pewnych przesunięć majątkowych czyli zwrot kwot zapłaconych z różnych tytułów jest powiązany z faktem zawarcia umowy, więc niewątpliwie jest tutaj związek z prowadzeniem działalności przez bank. Obowiązek dokonania takiego przesunięcia (czyli w tej sprawie obowiązek zwrócenia pobranych należności przez bank) powinien być traktowany jako przesunięcie majątkowe powodujące pewne pomniejszenie aktywów banku i które ma miejsce obecnie i jest konsekwencją nie zawarcia umowy, lecz właśnie powstania pewnego stanu faktycznego w wyniku stwierdzenia nieważności. Organ interpretacyjny dokonał zatem nieprawidłowego założenia wskazując, że w sprawie bank powinien dokonać korekty przychodu. Prawidłowe jest stanowisko banku, że mamy tu do czynienia z pewnym obowiązkiem poniesienia kosztu czyli zwrócenia prowizji, opłat i innych podobnych należności, który to obowiązek wynika z powstania stanu faktycznego określonego w związku ze stwierdzeniem nieważności umowy, a więc z punktu widzenia prawa podatkowego jest to pewne zdarzenie, które ma miejsce obecnie i obecnie wywołuje skutki. Dlatego zasadne jest przyjęcie, że te należności opisane we wniosku będą mogły stanowić koszty uzyskania przychodu, a nie będą to kwoty, o które miałby być pomniejszony przychód należny.

[III SA/WA 1234/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 10/11/2021

1.15. Konieczność prowadzenia na bieżąco ewidencji podatkowej przez podatnika nie jest warunkiem skorzystania z ulgi IP Box

Ani literalne brzmienie przepisów u.p.d.o.f., podobnie jak i ich analiza całościowa, a także cel wprowadzenia ulgi IP-Box nie wskazują, jaki termin sporządzania ewidencji powinien być przez podatników przyjęty i jaką generalnie ewidencja ma mieć formę. Fakt, że w pewnym sensie pominięto te szczegóły w u.p.d.o.f. świadczy o tym, że tworzenie tej ewidencji, która jest czytelna, rzetelna i sprawdzalna po jakimś czasie (post factum) nie może wykluczać możliwości skorzystania z ulgi IP-Box.

[III SA/WA 1173/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 10/11/2021

1.16. Zasady ustalenia podstawy opodatkowania PNIF

Z literalnego brzmienia art. 5 ust. 1 u.p.n.i.f. wprost wynika, że podstawa opodatkowania odnosi się do wartości aktywów podatnika wynikającej z zestawienia obrotów i sald. Przy czym w przepisie tym mowa o nadwyżce sumy wartości aktywów ponad kwotę 4 mld złotych (a nie o nadwyżce stanowiącej różnicę pomiędzy wartością aktywów a wartością pasywów). Skoro tak, to zasadne jest odwołanie się wyłącznie do tych regulacji rachunkowych, które dotyczą tejże wartości, tj. wartości aktywów. Przepis dotyczący ustalania podstawy opodatkowania nie przewiduje skompensowania (unettowania) aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego z rezerwą z tytułu odroczonego podatku dochodowego i ujęcia tak wyliczonego aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego do podstawy opodatkowania PNIF.

[III FSK 127/21] wyrok NSA z dnia 09/11/2021

1.17. Zakres przedmiotowy pojęcia „podatek dochodowy zapłacony w obcym państwie”, o którym mowa w art. 27 ust. 9 u.p.d.o.f.

Zgodzić należy się z poglądem, że art. 27 ust. 9 u.p.d.o.f. nie stanowi o możliwości odliczenia wyłącznie tych podatków, o których mowa w polsko-amerykańskiej u.p.o., ani też nie wyłącza możliwości odliczenia podatków dochodowych, które pozostają poza zakresem u.p.o., nakazując jedynie, aby był to podatek dochodowy zapłacony w obcym państwie, a za taki należy uznać stanowy podatek od dochodu zapłacony przez podatnika w USA. Sama u.p.o. również nie zakazuje możliwości odliczenia od dochodu innych podatków, niż będących jej przedmiotem. Tym samym nie sposób dopatrzeć się sprzeczności uregulowań między postanowieniami u.p.o., a u.p.d.o.f., a należy jedynie stwierdzić, że u.p.o. jest regulacją niepełną, w tym sensie, że brak w niej postanowień dotyczących innych podatków niż federalne, pomimo że faktycznie inne podatki (stanowe) też są nakładane, a u.p.d.o.f. ich odliczenia nie wyklucza.

Literalna wykładnia art. 27 ust. 9 u.p.d.o.f. wskazuje zatem na to, że podatnik może odliczyć od sumy uzyskanych w 2017 r. dochodów kwotę równą sumie wszelkich podatków dochodowych zapłaconych w obcym państwie (USA), czyli zarówno uiszczony podatek federalny, jak i podatek stanowy.

[II FSK 454/19] wyrok NSA z dnia 09/11/2021

1.18. Możliwość zaliczenia wydatków z tytułu składki na pokrycie funduszu pomocowego (System Ochrony SGB) do kosztów uzyskania przychodu banku

Ocena kwalifikacji wydatków w postaci składek na pokrycie funduszu pomocowego (System Ochrony SGB) do kosztów uzyskania przychodów powinna być przeprowadzona wyłącznie w kontekście art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. i analizowany wydatek jest niezbędny dla funkcjonowania banku. Został poniesiony w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodu, jak bowiem wskazał bank, jego działanie zmierzało do podporządkowania się prawnej konieczności spełnienia określonych wymogów. Prawo, nakładając na instytucje finansowe obowiązek osiągnięcia i zachowania określonego poziomu bezpieczeństwa operacji finansowych, wskazuje dopuszczalne drogi do osiągnięcia tego poziomu bezpieczeństwa i w powyższym kontekście bank może spełnić wymogi płynnościowe na poziomie indywidualnym albo też przystąpić do systemu ochrony instytucjonalnej. Z tego wynika, że bank nie może wybrać czy określony poziom bezpieczeństwa osiągnie, czy też nie. Może jedynie wybrać sposób, w jaki ten poziom bezpieczeństwa osiągnie i w jaki sposób podporządkuje się stawianym przez prawo wymogom. Zatem dobrowolność przynależności do systemu ochrony, którą podkreślał w niniejszej sprawie organ, sprowadza się jedynie do możliwości wyboru systemu działającego na rynku finansowym, a nie w ogóle do przynależności do systemu. Potwierdza to zatem, że analizowane wydatki są racjonalne i celowe, a nawet niezbędne dla funkcjonowania, dlatego że są niezbędne do prowadzenia przez bank działalności bankowej.

[I SA/OL 628/21] wyrok WSA w Olsztynie z dnia 09/11/2021

1.19. Zakres prawa do skorygowania podstawy obliczenia PNIF za okresy rozliczeniowe, na które ujęto zmianę wartości funduszy własnych

W przypadku gdy bank dopełni wszelkich wymogów formalnych, działając zgodnie z art. 92 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych stwierdzającego, że bank chcący włączyć do funduszy własnych zyski z bieżącego okresu lub zyski roczne, musi uzyskać zgodę KNF (która wydawana jest w drodze decyzji administracyjnej), będzie uprawniony również do złożenia korekty deklaracji na PNIF w zakresie podstawy opodatkowania, w której zmieniane fundusze własne zostały uwzględnione. W konsekwencji, w związku ze zmianą wartości funduszy własnych o wypracowany przez bank zysk, bank będzie miał prawo do złożenia korekty deklaracji FIN-1 - w zakresie zmiany podstawy obliczenia podatku i wysokości zobowiązania podatkowego - ze skutkiem na datę końca okresu, w którym zysk banku został wypracowany i pod którą został ujęty w funduszach własnych. Podstawą prawną tego obniżenia jest art. 5 ust. 4 u.p.n.i.f.

[0111-KDIB1-3.4016.6.2021.1.MBD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/11/2021

1.20. Kwestia oceny czy sporządzony przez komornika spis inwentarza stanowi dokument, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p.

W przypadku wydania przez komornika spisu inwentarza, z którego wynikać będzie, brak odpowiedniego, w stosunku do wierzytelności banku, majątku dłużnika, bank będzie uprawniony do uznania, że nieściągalność wierzytelności została na podstawie tego spisu udokumentowana w całości albo w części, w jakiej nie ma prawnej możliwości jej dalszego dochodzenia. Sporządzenie przez komornika spisu inwentarza potwierdzającego brak wystarczającego, na pokrycie całości albo części wierzytelności, majątku dłużnika, wyczerpuje możliwość dochodzenia całości, albo odpowiedniej części należności przez bank.

[0111-KDIB1-2.4010.424.2021.1.MS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/11/2021

1.21. Kwestia oceny czy nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia prawa spółki do dokonania korekty i odliczenia podatku VAT naliczonego

W opisanej sprawie nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 70 § 6 pkt 3 o.p. Oznacza to, że nie nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia prawa spółki do dokonania korekty i odliczenia podatku VAT naliczonego wykazanego na fakturze końcowej od XYZ. W przedstawionej sytuacji spółka nie zgodziła się z kwotą otrzymanej faktury uznając ją jako niezgodną z zawartą umową i zakresem wykonanych prac przez XYZ i dnia 20 maja 2016 r. sprawa trafiła do sądu. Spółka kwestionując fakturę i prowadząc spór w sądzie z kontrahentem XYZ działała w celu ochrony swoich interesów. Do skutecznego zawieszenia biegu terminu przedawnienia na podstawie art. 70 § 6 pkt 3 o.p. dochodzi tylko w sytuacji, gdy organ prowadzący postępowanie podatkowe sam zwróci się do właściwego sądu powszechnego, w trybie przewidzianym w art. 199a o.p., o ustalenie istnienia stosunku prawnego lub prawa. W opisanej sprawie do sądu zwróciła się spółka, a nie organ prowadzący postępowanie podatkowe. Zastosowania nie będzie miał również art. 81b § 1 o.p., gdyż nie wystąpiły u spółki okoliczności, o których mowa w tym przepisie. Wynika to z faktu, iż spółka w złożonym wniosku podpisała oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego”. Skoro zatem nie wystąpiły żadne okoliczności przerywające lub zawieszające bieg terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie, to spółce nie przysługuje prawo do dokonania korekty deklaracji VAT-7 za miesiąc sierpień 2015 r. i odliczenia podatku VAT naliczonego wynikającego z faktury końcowej otrzymanej od XYZ, gdyż minęło już 5 lat od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, na podstawie art. 86 ust. 13 u.p.t.u.

[0111-KDIB3-1.4012.688.2021.2.KO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 02/11/2021

1.22. Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku usług wykonywanych w sposób ciągły

W opisanym przypadku mamy do czynienia z usługami wykonywanymi w sposób ciągły, mający długotrwały charakter, dla których w związku z ich świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy rozliczeń. Wobec tego dla usług wykonywanych przez spółkę na rzecz członków R. za które pobierana jest opłata „H. i I.”, moment powstania obowiązku podatkowego należy określić na zasadach wynikających z art. 19a ust. 3 u.p.t.u. Bowiem umowy zawierane z członkami R. są umowami współpracy, zawieranymi na czas nieoznaczony. W ramach umowy członkowskiej strony ustaliły następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń w taki sposób, że spółka wystawi elektroniczną fakturę za opłaty H. oraz opłaty I. raz w tygodniu na podstawie zestawienia Centralnego Systemu Rozliczeń Członków R.

Zgodnie z postanowieniami Regulaminu Świadczenia Usług, w przypadku każdego zlecenia rozliczenia z tytułu opłat I. i oraz opłat H., Spółka, planuje fakturować zgodnie z co tygodniowymi okresami rozliczeniowymi. Faktury będą wystawiane na podstawie co tygodniowych raportów, które będą zawierały zestawienie wszystkich złożonych w danym tygodniu zleceń w formie manifestów, zawierających datę rozpoczęcia zlecenia. Raporty będą generowane według daty zamaniestowania przesyłki. Zatem, zgodnie z art. 19a ust. 3 u.p.t.u., momentem powstania obowiązku podatkowego dla świadczonej usługi jest data upływu każdego okresu (czyli w analizowanym przypadku tygodnia) do którego odnoszą się rozliczenia (wystawiona faktura). Tym samym w analizowanym przypadku momentu powstania obowiązku podatkowego nie należy utożsamiać z datą wystawienia faktury za świadczone usługi, lecz z datą upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura). Tym samym w przypadku, gdy w dacie upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura) zostaje wystawiona faktura spółka prawidłowo ustala moment powstania obowiązku podatkowego. W analizowanym przypadku wystawienie faktury za świadczone usługi pokrywa się z datą upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura), a w konsekwencji data wystawienia faktury pokrywa się z datą powstania obowiązku podatkowego. Zatem obowiązek podatkowy z tytułu usług wykonywanych przez spółkę (tj. przeładunek towarów w H. Centralnym, dystrybucja lub odbiór przesyłek) na rzecz kontrahentów tj. członków R., za które spółka pobiera tzw. „opłaty H.”, „opłaty I.” powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 u.p.t.u., tj. z upływem okresu rozliczeniowego ustalonego na podstawie umowy członkowskiej z członkiem R.

[0111-KDIB3-1.4012.695.2021.1.ICZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/10/2021

1.23. Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nieściągalnej wierzytelności

W analizowanej sprawie warunki przewidziane dla zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nieściągalnych wierzytelności zostały spełnione. Wierzytelność w całości stanowiła przychód należny spółki, spółka zamierza odpisać te wierzytelności jako nieściągalne, ich nieściągalność została udokumentowana, a wierzytelności nie są przedawnione. Ponadto wydane przez sąd z Norwegii orzeczenie w postępowaniu upadłościowym wobec spółki z Norwegii stanowi orzeczenie, o którym jest mowa w art. 16 ust. 2 pkt 2 lit. b u.p.d.o.p. Nieściągalna wierzytelność zaliczana jest do kosztów uzyskania przychodów w dacie łącznego spełnienia dwóch warunków: i) wierzytelność powinna być odpisana jako nieściągalna (powinien być dokonany odpowiedni zapis w ewidencji) oraz ii) nieściągalność wierzytelności powinna być właściwie, tj. w sposób przewidziany w art. 16 ust. 2 u.p.d.o.p. udokumentowana. Gdy warunki te zostaną spełnione w różnych latach podatkowych, zaliczenie wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów będzie możliwe w roku podatkowym, w którym spełniony zostanie drugi (tj. późniejszy) z warunków. Spółka będzie mogła zatem zaliczyć ww. wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów w tym roku podatkowym, w którym zostaną spełnione oba warunki lub drugi (późniejszy warunek).

Jak wynika z wniosku, nieściągalność została uprawdopodobniona orzeczeniem sądowym, które spółka już otrzymała, a ponadto spółka dopiero zamierza odpisać te wierzytelności jako nieściągalne. Stąd zgodzić się należy z tezą, że zaliczenie wierzytelności do kosztów uzyskania przychodu może nastąpić w dacie odpisania jako nieściągalne tych wierzytelności względem spółki z Norwegii w księgach rachunkowych spółki.

[0111-KDIB1-2.4010.334.2021.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 27/10/2021

1.24. Obowiązek podatkowy w VAT z tytułu otrzymania depozytu na zabezpieczenie należności wynikających z poniesienia przez spółkę kosztów, przed wykonaniem usługi lub dostawą towaru

Przedpłata, zaliczka, zadatek podlegają opodatkowaniu VAT tylko wówczas, gdy stanowią część ceny (należności, zapłaty) za mające nastąpić w przyszłości skonkretyzowane świadczenia, czyli za określoną dostawę towaru lub określone świadczenie usług. Oznacza to, że VAT należny od ww. rodzajów otrzymywanych wpłat wystąpi tylko wówczas, kiedy w umowie lub w innych dokumentach (np. zamówieniu) zostanie wyraźnie skonkretyzowane, jakich przyszłych towarów bądź jakich przyszłych usług wpłata ma dotyczyć. W okolicznościach niniejszej sprawy, w momencie otrzymania przez spółkę depozytu zabezpieczającego (kaucji) nie będą znane wszystkie okoliczności mające znaczenie dla zaistnienia i opodatkowania zdarzenia podatkowego tzn. przyszłej dostawy. Przede wszystkim wpłacona kwota depozytu nie będzie odnosiła się do skonkretyzowanej wysokości wynagrodzenia za finalnie dostarczone produkty na rzecz zamawiającego, gdyż w momencie wpłaty depozytu kwota ta nie będzie jeszcze znana. Należy stwierdzić, że w dacie otrzymania przez spółkę kwoty depozytu zabezpieczającego (kaucji), opłata ta nie stanowi wynagrodzenia za skonkretyzowane świadczenie, nie wiąże się z wykonaniem przez spółkę świadczenia i tym samym w dacie jej otrzymania nie podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u.

[0113-KDIPT1-2.4012.570.2021.2.IR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 26/10/2021

1.25. Kwestia wyłączenia części odsetkowej raty leasingowej z kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 73, art. 15e ust. 1 pkt 2 i art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p.

Płacona przez spółkę na rzecz kontrahenta część odsetkowa raty leasingowej, podlega wyłączeniu (w odpowiedniej części) z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. Natomiast część odsetkowa raty leasingowej w części niepodlegającej pod ww. wyłączenie, jako wymieniona wprost w katalogu wydatków stanowiących koszty finansowania dłużnego (art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p.), podlega ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15c ust. 1 u.p.d.o.p. oraz, jako opłata/należność, o której mowa w art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p., poniesiona na rzecz podmiotu powiązanego (kontrahenta), podlega ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p. Należy podkreślić, że aby określony wydatek mógł być uznany za koszt podatkowy, w tym za "koszt finansowania dłużnego", o którym mowa w art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p., uprzednio należy dokonać analizy tego wydatku pod kątem art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. Analiza ta prowadzi do wniosku o podpadaniu przedmiotowego stanu faktycznego pod dyspozycję art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. Ponadto, ani w art. 16 ust. 1 pkt 73 ani w art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p. nie wskazano żadnych ograniczeń w stosowaniu tych przepisów, jeżeli do wydatków, o których mowa w tych przepisach ma zastosowanie ograniczenie wynikające z innego przepisu u.p.d.o.p., tj. m.in. z art. 15c u.p.d.o.p.

[II FSK 548/19] wyrok NSA z dnia 19/11/2021

1.26. Wydatki poniesione przez inwestora z tytułu jego solidarnej odpowiedzialności z głównym wykonawcą na realizację roszczeń podwykonawców stanowią koszt uzyskania przychodu

Inwestor może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatek poniesiony na zapłatę określonych kwot na rzecz podwykonawców w ramach solidarnej odpowiedzialności z generalnym wykonawcą, w części, w jakiej nie zostały one zwrócone w jakikolwiek sposób przez generalnego wykonawcę, nawet wtedy, gdy już zapłacił on (inwestor) wynagrodzenie wykonawcy.

[II FSK 384/19] wyrok NSA z dnia 19/11/2021

1.27. Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych pożyczek w związku z oszustwem polegającym na „kradzieży tożsamości”

Aby uznać, że spółka działa racjonalnie i staranie w celu niedopuszczenia do wyłudzenia środków pieniężnych niezbędne jest wykazanie, że już na etapie udzielania pożyczki uczyniła wszystko, aby do wyłudzenia nie doszło. Biorąc pod uwagę przyjęcie przez spółkę trybu online weryfikacji – należy zaznaczyć jej świadomą i dobrowolną rezygnację z pewnych elementów weryfikacji klienta (w szczególności chodzi tu o osobisty kontakt). Poprzez brak tego kontaktu osobistego z klientem procedura przyjęta przez spółkę jest procedurą ułomną. Spółka powoływała dwa zasadnicze argumenty przemawiające za prawidłowością jej stanowiska: i) weryfikację poprzez wpłatę symbolicznej kwoty przez rachunek bankowy, ii) jak również telefony pod wskazany numer, co ma weryfikować należycie pożyczkobiorcę. W powyższym kontekście należy podkreślić, że jeżeli ktoś dopuszcza się kradzieży danych osobowych, to wiedzą powszechną jest, że może również przedłożyć spółce nieprawdziwy numer telefonu, jak również wiadome jest powszechnie (choć niektóre banki już zmieniły procedury w tym zakresie), że można założyć rachunek bankowy w systemie online w przeciągu kilkunastu minut. Dlatego te procedury przyjęte przez spółkę należy uznać za niewystarczające. A zatem spółka nie ma możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych pożyczek w związku z oszustwem polegającym na „kradzieży tożsamości”.

[III SA/WA 906/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 16/11/2021

1.28. Przepis art. 17k u.p.d.o.p. nie znajduje zastosowania do umów subpartycypacji

Pomiędzy sekuratyzacją a subpartycypacją istnieją na tyle istotne różnice, że nie można przepisów dotyczących sekuratytacji stosować przez analogię do subpartycypacji. Zasadnicza różnica sprowadza się do tego, że w ramach sekuratytacji dochodzi do przeniesienia wierzytelności, podczas gdy w sytuacji subpartycypacji wierzytelność nie zostaje przeniesiona, a subpartycypant nabywa tylko prawo do „strumienia płatności” wynikającej z subpartycypowanej wierzytelności. Zatem w przedmiotowej sprawie art. 17k u.p.d.o.p. nie znajdzie zastosowanie do umowy w zakresie subpartycypacji umów o produkty finansowe (leasing/najem), a więc w sytuacji przekazania podmiotowi B przez spółkę jedynie prawa do strumienia pieniężnych z wierzytelności. Skutek podatkowy wynikający z zaistnienia opisanego zdarzenia (subpartycypacji) powinien być określony na zasadach ogólnych wynikających z ustawy.

[III SA/WA 1311/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 16/11/2021

1.29. Brak możliwości rozliczenia przez spółkę straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji banku przez BFG

Strata podatkowa na sprzedaży papierów wartościowych, może wystąpić wyłącznie w sytuacji, gdy przychody ze sprzedaży papierów wartościowych rodziły obowiązek podatkowy. Natomiast strata w znaczeniu ekonomicznym nie oznacza, że spółka poniosła stratę w znaczeniu podatkowym. Stąd też odnośnie do wydatków, które spółka poniosła na nabycie papierów wartościowych (obligacji) nieodpłatnie umorzonych przez BFG, w związku z tym, że nie zaistniał moment odpłatnego zbycia obligacji - nie ma podstaw do rozliczenia tych wydatków na objęcie obligacji jako kosztów uzyskania przychodu na podstawie art 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p., a co za tym idzie rozliczenia straty podatkowej z tego tytułu.

[I SA/GL 978/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16/11/2021

1.30. Zasady opodatkowania VAT usług najmu nieruchomości mieszkalnych świadczonych przez spółkę komunalną na rzecz gminy lub bezpośrednio na rzecz mieszkańców w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych mieszkańców

1) Spółka komunalna świadcząca usługi najmu lokali mieszkalnych w celu zaspokojenia zadań własnych gminy w zakresie zapewnienia lokali mieszkalnych mieszkańcom jest podatnikiem VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.t.u. i prowadzi działalność opodatkowaną tym podatkiem, o której mowa w art. 15 ust. 2 u.p.t.u. W tym przypadku do spółki jako odrębnego podmiotu od gminy nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 15 ust. 6 u.p.t.u.

2) Odnosząc się do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 36 u.p.t.u., to w przypadku gdy spółka wynajmuje nieruchomości bezpośrednio mieszkańcom na cele mieszkaniowe, to ta czynność będzie zwolniona z podatku VAT. Natomiast w przypadku gdy spółka oddaje w najem nieruchomości gminie, a ta dopiero później podnajmuje ją mieszkańcom, nie będzie mieć zastosowania zwolnienie z VAT.

[I SA/GD 909/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 16/11/2021

1.31. Płatności z tytułu zawieranych umów faktoringowych nie stanowią kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p.

Faktoring pełny nie generuje kosztów finansowania dłużnego, bowiem faktor nabywa wierzytelność w sposób definitywny, a więc bez prawa regresu wobec faktoranta. Otrzymane środki finansowe stanowią zatem definitywne przysporzenie spółki (faktoranta) i nie podlegają zwrotowi, a skoro tak - to nie są to środki, które stanowiłyby przedmiot udzielenia przedsiębiorcy finansowania.

[III SA/WA 828/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 25/11/2021

1.32. Kwestia zastosowania zwolnienia przedmiotowego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 58 u.p.d.o.p. przez niemiecki fundusz inwestycyjny

Fundusze inwestycyjne zamknięte z państw członkowskich lub EOG i fundusze inwestycyjne polskie mogą - co do zasady inwestować - w spółki transparentne podatkowo, jednakże dochody osiągnięte z tych inwestycji nie podlegają zwolnieniu i podlegają opodatkowaniu jako dochody z działalności gospodarczej stosownie do art. 5 ust. 3 u.p.d.o.p. lub od dnia 1 stycznia 2018 r. część z nich będzie opodatkowana jako przychody z zysków kapitałowych, zgodnie z art. 7b ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.p. Zwolnienie przedmiotowe ustanowione w art. 17 ust. 1 pkt 58 u.p.d.o.p. dotyczy natomiast tych dochodów, które są osiągnięte z lokowania środków pieniężnych w papiery wartościowe, instrumenty finansowe i inne niż udziały w spółkach transparentnych podatkowo prawa majątkowe.

[II FSK 1176/19] wyrok NSA z dnia 25/11/2021

1.33. Przesłanki oprocentowania nadpłat w świetle art. 77 § 1 pkt 1 w zw. z art. 77 § 4 i art. 78 § 3 pkt 1 o.p.

1) Jeżeli art. 77 o.p. przewiduje zwrot nadpłaty, ale konkretna jednostka redakcyjna tego przepisu nie została objęta art. 78 § 3 lub 5 o.p., oznacza to, że ustawodawca nie przewidział okresu, ewentualnie początku okresu za który przysługuje oprocentowanie, a w konsekwencji nie można uznać, że oprocentowanie w tym przypadku przysługuje. Odmienna wykładnia art. 78 § 3-5 o.p. jest niezgodna z zasadą racjonalności ustawodawcy, która nie pozwala domniemywać luki prawnej w sytuacji gdy przepisy przewidują katalog zamknięty sytuacji, w których przysługuje oprocentowanie nadpłaty.

2) Jeżeli zostanie wydana nowa decyzja, jeżeli nadpłata powstała w związku z uchynieniem poprzednich decyzji organu I instancji, tj. wystąpi sytuacja przewidziana w art. 77 § 1 pkt 1 o.p., spółce będzie przysługiwać oprocentowanie z uwagi na treść art. 78 § 3 pkt 1 o.p. Bez znaczenia dla tej konstatacji jest to, że zwrot nadpłaty zostanie dokonany przed rozpoczęciem terminu z art. 77 § 1 pkt 1 o.p. Art. 78 § 3 pkt 1 o.p. nawiązuje bowiem nie do terminu dokonania zwrotu nadpłaty (jest to termin istotny z punktu widzenia daty początkowej przysługiwania oprocentowania), a do dnia powstania nadpłaty lub dnia wydania decyzji.

[I FSK 174/21] wyrok NSA z dnia 24/11/2021

1.34. Kwestia rozliczenia przez korzystającego w kosztach podatkowych składek z tytułu ubezpieczenia samochodów osobowych, użytkowanych na podstawie umów leasingu

Z art. 17j ust. 2 pkt 2 u.p.d.o.p. wynika, że co do zasady składek na ubezpieczenie samochodu nie zalicza się do opłat leasingowych. Jeżeli więc w umowie leasingu zastrzeżono, że to korzystający będzie ponosił ciężar składek na ubezpieczenie niezależnie od opłat za używanie, kosztami uzyskania przychodów korzystającego będą składki na ubezpieczenie samochodu, aczkolwiek zastosowanie znajdzie ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 49 u.p.d.o.p. Tym samym skoro z przedstawionych okoliczności wynika, że to korzystającego (spółkę) w wyniku zawarcia umowy z finansującym obciążać będą koszty ubezpieczenia, to będzie on mieć prawo do zaliczenia wydatków z tytułu składek ubezpieczeniowych do kosztów uzyskania przychodów, ale zastosowanie znajdzie wtedy art. 16 ust. 1 pkt 49 u.p.d.o.p.

[II FSK 542/19] wyrok NSA z dnia 23/11/2021

1.35. Rozliczenie pomiędzy importerem a spółkami finansującymi, polegające na wypłacie różnicy pomiędzy szacowaną wartością przedmiotu leasingu a rzeczywistą ceną sprzedaży stanowi koszt uzyskania przychodów

Zawarcie umowy z importerem, co do ostatecznego rozliczenia sprzedaży samochodu spowodowana jest niższymi ratami leasingu w trakcie jego trwania, co stanowi zachętę dla klientów dla zawierania umowy w formule niskich rat leasingowych. Z kolei wysoki wykup ma zniechęcać klientów do wykupu samochodu i tym samym zachęcać do zawarcia nowej umowy leasingowej z niskimi ratami w trakcie jej trwania. To z kolei zwiększy przychody z usług leasingu. Zatem na tym etapie wystąpi związek ponoszonych kosztów z przychodami. Przedstawiona formuła prowadzonej działalności i ponoszone wydatki, poza związkiem ze wzrostem przychodów związanych z zawieraniem umów leasingowych, mają też związek z przychodami powiązаныmi ze sprzedażą ostateczną samochodów leasingowych. Nie należy pomijać, że w wyniku ostatecznego rozliczenia się z importerem spółka uzyskuje z jednej strony przychody związane ze sprzedażą samochodów po cenie wyższej niż zakładana, w formule podziału zysku 50/50. Z kolei w przypadku straty ponosi koszty w tej samej formule 50/50. Związek ww. kosztów z przychodem jest oczywisty. Skoro mogą przyczynić się do wzrostu przychodów to są kosztem jego uzyskania. A zatem, sporne koszty spełniają warunki ustawowe a mianowicie zostały poniesione przez podatnika, są definitywne, pozostają w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą, poniesione zostały w celu uzyskania (w tym zwiększenia), zostały właściwie udokumentowane i nie znajdują się w katalogu wydatków z art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 507/19] wyrok NSA z dnia 23/11/2021

1.36. Kwestia zgodności art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. c u.p.t.u. z Dyrektywą 112 oraz zasadami neutralności i proporcjonalności – pytanie prejudycjalne do TSUE

Czy przepisy art. 167, art. 168 lit. a, art. 178 lit. a i art. 273 Dyrektywy 112 oraz zasady neutralności i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. c u.p.t.u., który pozbawia podatnika prawa do odliczenia VAT z tytułu nabycia prawa (rzeczy) uznanego za dokonane dla pozorów w rozumieniu przepisów krajowego prawa cywilnego, niezależnie od stwierdzenia czy zamierzonym skutkiem transakcji była korzyść podatkowa, której przyznanie byłoby sprzeczne z jednym lub kilkoma celami dyrektywy i czy stanowiła ona zasadniczy cel przyjętego rozwiązania umownego?

[I FSK 2310/19] postanowienie NSA z dnia 23/11/2021

INTERPRETACJE

2.1. Opodatkowanie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatkową (IP BOX)

1) Wnioskodawca zajmuje się tworzeniem kodu źródłowego oprogramowania, jego testowaniem i odpowiednim dostosowaniem do konkretnych potrzeb kontrahenta. W wyniku prac programistycznych prowadzonych przez wnioskodawcę jego kontrahent otrzymuje nowoczesne i innowacyjne ulepszenia oraz rozwinięcia oprogramowania lub całościowe aplikacje, których nie da się nabyć na otwartym rynku. W przypadku projektów nie występuje element typowej standaryzacji. Cele, jakie są zakładane do osiągnięcia przez kontrahenta, wymagają unikatowego podejścia i twórczej pracy koncepcyjnej od samego początku realizacji prac projektowych. Tym samym, tworzone i wdrażane przez wnioskodawcę elementy oprogramowania mają zawsze charakter twórczy. Bezpośrednim rezultatem prac realizowanych przez wnioskodawcę jest tworzenie oprogramowania poprzez jego usprawnienie, wprowadzanie aktualizacji, czy dodawanie nowych funkcjonalności. Zadania te realizowane są poprzez pisanie nowego kodu źródłowego oprogramowania oraz jego testowanie. oprogramowanie i jego kod źródłowy ma bardzo złożony charakter. W ramach rozwoju oprogramowania wnioskodawca dokonuje usprawnień oprogramowania, zmienia poszczególne jego funkcjonalności i usuwa błędy. W tej sytuacji należy uznać, iż podejmowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na tworzeniu programów komputerowych (oprogramowanie, części oprogramowania) stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 30ca ust. 2 w zw. z art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f.

[0113-KDIPT2-1.4011.327.2021.2.MGR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/06/2021

2.2. Sposób obliczania bezpośrednio kolejno następujących po sobie pięciu lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółki strat powstałych i nierozliczonych w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK – interpretacja ogólna MF

Okres pięciu najbliższych kolejno następujących po sobie lat podatkowych, w którym podmiot jest uprawniony do pomniejszenia dochodu o wysokość wygenerowanej straty w latach poprzednich, należy odnosić do lat podatkowych podmiotu, który tę stratę poniósł. Po pierwsze PGK oraz spółki ją tworzące są odrębnymi podmiotami podatku dochodowego od osób prawnych. Nie występuje zatem tożsamość dochodów oraz strat, czego skutkiem jest brak możliwości ich kompensacji. Po drugie rok podatkowy spółki kończy się wraz z rozpoczęciem roku podatkowego PGK a następny zaczyna się w momencie zakończenia funkcjonowania PGK. Przepisy u.p.d.o.p. wyraźnie odróżniają rok podatkowy spółki od roku podatkowego PGK. Nie można zatem utożsamiać roku podatkowego PGK z rokiem podatkowym spółki.

W związku z powyższym obliczając okres pięciu najbliższych kolejno następujących po sobie lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółkę straty powstałej przed przystąpieniem do PGK, nie uwzględnia się lat podatkowych PGK. Pięcioletni okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 u.p.d.o.p. (w stosunku do straty poniesionej przez spółkę przed zawiązaniem PGK), ulega zawieszeniu na skutek przystąpienia spółki do PGK. Termin ten zaczyna biec wraz z rozpoczęciem kolejnego roku podatkowego spółki, ponieważ jest to najbliższy kolejno bezpośrednio następujący po sobie rok podatkowy podmiotu, który jest uprawniony do rozliczenia tej straty.

[DD6.8202.4.2021] interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 25/10/2021

2.3. Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 33 u.p.t.u. do usług polegających na tworzeniu i komponowaniu muzyki

1) Umowy zawarte pomiędzy wnioskodawcą, a kontrahentami na tworzenie i komponowanie muzyki będą przewidywały przeniesienie lub częściowe przeniesienie praw autorskich. Tworząc wskazane utwory muzyczne, do których kontrahenci nabywają majątkowe prawa autorskie wnioskodawca będzie działał w charakterze twórcy/artysty. Wnioskodawca za tworzenie i komponowanie muzyki będzie wynagradzany w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub prawa do artystycznego wykonania utworu. W tej sytuacji stwierdzić należy, że w przypadku przeniesienia praw autorskich lub udzielania licencji na wykorzystanie utworów wnioskodawcy na rzecz klientów indywidualnych będących podatnikami w myśl art. 28a u.p.t.u., miejscem ich świadczenia, a tym samym opodatkowania, będzie państwo, w którym posiadać będą oni siedzibę swojej działalności. W przypadku zatem, gdy nabywcą będzie podatnik polski usługi te będą podlegały opodatkowaniu w Polsce. Natomiast, gdy siedziba nabywcy będącego podatnikiem znajdować się będzie poza terytorium kraju, opodatkowanie tej usługi winno zostać dokonane w kraju siedziby podatnika zagranicznego. W przypadku zaś gdy nabywcami licencji będą klienci indywidualni niebędący podatnikami, mający stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium UE, opodatkowanie tych usług powinno zostać dokonane w tych właśnie państwach. Natomiast sprzedaż licencji dla pozostałych klientów indywidualnych niebędących podatnikami powinno zostać opodatkowane przez podatnika w Polsce, na podstawie art. 28c u.p.t.u.

2) Z wniosku wynika, że tworząc wskazane utwory muzyczne, do których kontrahenci nabywają majątkowe prawa autorskie wnioskodawca będzie działał w charakterze twórcy/artysty. Dane wnioskodawcy nie będą znajdować się w tytule utworu, ale fakt ich stworzenia przez wnioskodawcę będzie do wglądu publicznego. Działalność wnioskodawcy dotyczy również sytuacji, w której działa jako podwykonawca utworu do którego prawa ma jego klient, a wynagrodzenie wnioskodawcy jest jednorazowe. Wnioskodawca za tworzenie i komponowanie muzyki będzie wynagradzany w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub prawa do artystycznego wykonania utworu.

Stwierdzić należy, iż skoro wnioskodawca działa jako indywidualny artysta wykonawca i otrzymuje wynagrodzenie w formie honorarium, to świadczone przez niego usługi tworzenia i komponowania muzyki, które podlegają opodatkowaniu w Polsce, korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b u.p.t.u. Natomiast w sytuacjach, gdy świadczone przez wnioskodawcę usługi polegające na tworzeniu i komponowaniu muzyki nie podlegają opodatkowaniu w Polsce, w sprawie nie znajdzie zastosowanie zwolnienie określone w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b u.p.t.u.

[0111-KDIB3-2.4012.644.2021.3.AZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 19/10/2021

2.4. Kwalifikacja do źródła na gruncie u.p.d.o.p. przychodu powstałego w związku z umorzeniem naliczonych odsetek od weksla

Odsetki związane z niewykupieniem weksla, dotyczące danego źródła przychodów, należy odnieść do kosztów dotyczących tego samego źródła przychodów. W związku z faktem, że środki pozyskane w wyniku emisji weksla przeznaczone na bieżącą działalność spółki w zakresie obrotu nieruchomościami, odsetki związane z niewykupieniem weksla, nie będą stanowiły kosztów związanych z przychodami z zysków kapitałowych. Tym samym przychód z tytułu umorzenia takich odsetek od weksla nie będzie przychodem z zysków kapitałowych. Zatem przychód spółki z tytułu umorzenia naliczonych odsetek od weksla należy zakwalifikować na gruncie u.p.d.o.p. jako przychód z innych źródeł przychodu.

[0111-KDWB.4010.23.2021.1.HK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/10/2021

2.5. Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych wynagrodzeń pracowników oraz współpracowników

1) Prace prowadzone w spółce przez Dział Specjalistów SEO w zakresie prac analitycznych oraz prac związanych z obsługą klientów, a także prace w zakresie działu badań i rozwoju produktu SEO, prace wykonywane przez dyrektora Działu B+R spełniają definicję prac badawczo-rozwojowych sformułowaną w art. 4a pkt 26-28 u.p.d.o.p.

2) Wpłata na PPK w części finansowanej przez pracodawcę, jako dodatkowy element wynagrodzenia pracownika wypełnia przesłankę do jej kwalifikacji do kosztów kwalifikowanych działalności B+R, jako należność z tytułów o których mowa w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 8 lit. a u.p.d.o.f., na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a u.p.d.o.p. Należy dodatkowo zaznaczyć, że w odniesieniu do części składki do PPK sfinansowanej przez pracownika, należy mieć na uwadze, że nie podlega ona odrębnemu (dodatkowemu) zaliczeniu do kosztów kwalifikowanych, gdyż składka taka nie została wymieniona w zamkniętym katalogu wydatków kwalifikowanych działalności B+R zawartym w art. 18d ust. 2 u.p.d.o.p.

W tym przypadku pracownik finansuje część składki do PPK z własnych środków, pochodzących z wynagrodzenia. Obowiązek potrącenia z wynagrodzenia składek do PPK finansowanych przez tzw. uczestnika PPK, wynika wprost z art. 27 ust. 9 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, który wskazuje, że wpłaty finansowane przez uczestnika PPK są potrącane z wynagrodzenia po jego opodatkowaniu. Jako koszt kwalifikowany w takim przypadku należy uznać jedynie wynagrodzenia (należności), o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a u.p.d.o.p., z których po opodatkowaniu pracownik finansuje swoją część składki do PPK.

3) Wynagrodzenie za czas usprawiedliwionej nieobecności w tym za czas urlopu lub choroby nie stanowi kosztów kwalifikowanych o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a u.p.d.o.p. Choć ww. składniki wynagrodzenia stanowią należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 u.p.d.o.f. oraz art. 13 pkt 8 lit. a u.p.d.o.f., to z uwagi na fakt, że pracownicy otrzymujący wynagrodzenie za czas przebywania na płatnych urloпах wypoczynkowych, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, wynagrodzenie za dni wolne na opiekę nad dzieckiem czy wynagrodzenie za inne zwolnienia od pracy przysługujące w związku ze szczególną sytuacją dotyczącą konkretnego pracownika, nie wykonywali/nie realizowali/nie realizują na rzecz spółki w tym okresie prac badawczo-rozwojowych, nie mogą zostać uznane za koszt kwalifikowany możliwy do odliczenia w ramach ulgi na działalność badawczo-rozwojową, na zasadach określonych w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a u.p.d.o.p. Wynagrodzenie za czas nieobecności pracownika nie stanowi kosztów kwalifikowanych.

[0111-KDIB1-3.4010.330.2021.2.AN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/10/2021

2.6. Możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków, związanych z produkcją preparatów, które muszą zostać poddane utylizacji z powodu zakazu wprowadzenia ich do obrotu

Skoro wydatki poniesione przez zainteresowanych, a związane z chęcią rozszerzenia profilu swojej produkcji o kosmetyki z właściwościami bakteriobójczymi, były naturalną konsekwencją racjonalnego działania w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej i nie istniały w momencie ich ponoszenia jednoznaczne przesłanki, które świadczyłyby o negatywnych konsekwencjach podjętych decyzji gospodarczych, a związanych z produkcją żeli antybakteryjnych jako produktów kosmetycznych, a GIS odmówił możliwości sprzedaży (zakazał sprzedaży) pozostałych na stanie wyprodukowanych preparatów dopiero na początku 2021 r., to istnieje możliwość uznania za koszty uzyskania przychodów wydatków poczynionych przez zainteresowanych w ramach spółki jawnej na zakup wszelkich materiałów potrzebnych do samej produkcji masy kosmetycznej oraz wszelkich materiałów potrzebnych do produkcji opakowań, a w konsekwencji wszystkich niezbędnych wydatków związanych z produkcją tych wszystkich preparatów, które spółka jest obowiązana obecnie zutylizować z powodu zakazu wprowadzenia ich do obrotu.

Przy czym dla zainteresowanego niebędącego stroną postępowania, a będącego osobą prawną, tj. sp. z o.o. jako wspólnika spółki jawnej ww. wydatki stanowią koszt uzyskania przychodów proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku spółki jawnej.

[0111-KDIB2-1.4010.275.2021.3.PB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/10/2021

2.7. Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych prezesa zarządu

Jak wynika z wniosku, prezes zarządu pełni funkcję na podstawie powołania. Spółka zamierza sfinansować koszt uczestnictwa prezesa w studiach oraz koszt zakwaterowania i wyżywienia w czasie weekendowych zjazdów. Kierunek studiów jest zgodny z działalnością spółki. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że ww. koszty zostaną poniesione w celu osiągnięcia przychodów albo zabezpieczenia źródła przychodów. A zatem, uzasadnione i udokumentowane wydatki, o których mowa we wniosku, ponoszone przez spółkę na rzecz prezesa zarządu w związku z pełnieniem przez niego obowiązków, zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., mogą stanowić koszty uzyskania przychodu spółki.

[0114-KDIP2-2.4010.229.2021.1.KW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/10/2021

2.8. Kwalifikacja wydatków poniesionych na adaptację lokalu usługowego w świetle u.p.d.o.p.

Spółka przygotowuje się do rozpoczęcia prowadzenia przychodni medycznej i w tym celu wynajęła lokal w stanie deweloperskim, który wymaga poczynienia nakładów na jego adaptację. W momencie wynajęcia lokal nie nadaje się do prowadzenia zamierzonej przez spółkę działalności, dlatego przy zawarciu umowy najmu spółka zobowiązała się do dostarczenia wynajmującemu planów architektonicznych, z których wynikać będzie, w jaki sposób lokal ma zostać wykończony. Z kolei, wynajmujący swoimi środkami i nakładami wykona stosowne prace wykończeniowe. Wobec powyższego, spółka poniosła wydatki na plany architektoniczne, projektowe i inne usługi, na podstawie których wynajmujący wykona stosowne prace budowlano-remontowe ponosząc ich koszty. Istnieje możliwość, że spółka będzie musiała zamówić jeszcze inne projekty architektoniczne dotyczące wykończenia przedmiotowego lokalu. Wartość obecnych projektów oraz tych, które spółka być może zamówi przyszłości przekroczy wartość 10.000 zł. Powyższe wydatki są pośrednio związane z działalnością gospodarczą spółki oraz z uzyskiwanymi przez nią przychodami.

Zauważyć bowiem należy, że spółka ponosi wydatki jedynie na dostarczenie planów architektonicznych, projektowych oraz innych usług niezbędnych do przeprowadzenia prac adaptacyjnych zgodnie z wymogami spółki, natomiast koszty realizacji tych planów są już pokrywane przez wynajmującego. Zauważyć ponadto należy, że nakłady te zostaną poniesione przed rozpoczęciem wykorzystania lokalu na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, a samo ich poniesienie nie uczyni lokalu zdatnym do wykorzystania. Zatem, wydatki te nie prowadzą bezpośrednio do przystosowania środka trwałego do potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej spółki, a tym samym nie prowadzą do jego ulepszenia. Ulepszenie bowiem będzie miało miejsce dopiero w momencie wykonania (zrealizowania) ww. planów przez wynajmującego dokonanego jego własnymi środkami i nakładami. Podkreślić również należy, że, projekty te mogą również posłużyć spółce w dalszej działalności poprzez wykorzystanie ich w innych lokalach, co wskazuje, że wydatków tych nie można w sposób jednoznaczny powiązać z konkretnym przedsięwzięciem inwestycyjnym. Wobec powyższego, z uwagi na okoliczność, że wydatki te nie mają bezpośredniego odzwierciedlenia w przychodach ponoszone przez spółkę koszty ponoszone na plany architektoniczne, projektowe oraz inne usługi są potrącalne w momencie ich poniesienia, zgodnie z art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.402.2021.1.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/10/2021

2.9. Przesłanki zastosowania wyłączenia z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p.

Koszty usług nabywanych przez spółkę, które następnie stanowią element bazy kosztowej wynagrodzenia za świadczone usługi wsparcia na rzecz podmiotów powiązanych, są kosztami o których mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. Tym samym, koszty te powinny zostać wyłączone z ograniczenia określonego w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. Finalnie zaś należy wskazać, że celem wprowadzenia art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. było przeciwdziałanie nieuzasadnionej erozji podstawy opodatkowania i transferów zysków za granicę. Sytuacja, w której spółka ponosi koszty zakupionych usług celem świadczenia własnych usługi uzyskiwania przychodów opodatkowanych w Polsce, niewątpliwie nie jest sytuacją unikania opodatkowania. Dlatego też, brak jest uzasadnienia dla objęcia ją przepisem art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB2-1.4010.337.2019.8.AP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/10/2021

2.10. Kompleksowa usługa organizacji stanowiska targowego nie stanowi usługi reklamowej z art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p.

Usługa organizacji stanowiska targowego nie została wymieniona w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. W szczególności, świadczenia nabywane od podmiotu zagranicznego w związku z organizacją stanowiska targowego nie stanowią użytkowania urządzenia handlowego. Odnosząc się bowiem do całokształtu usług nabywanych od spółki indyjskiej w związku z targami, stwierdzić należy, że mają one charakter kompleksowy i w taki sposób powinny być oceniane. W świetle powyższego, płatności dokonywane w związku z nabyciem kompleksowej usługi organizacji stanowiska targowego polegającej na: zaprojektowaniu stanowisk targowych; wytworzeniu wszystkich części niezbędnych do wykonania stanowiska; dostarczeniu części składowych stanowisk do klienta finalnego zgodnie z przekazanymi przez wnioskodawcę instrukcjami; montażu stanowiska przed targami oraz demontaż i utylizacja po skończonym wydarzeniu - nie podlegają opodatkowaniu w Polsce na podstawie art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. i w związku z tym spółka nie jest zobowiązana do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego w myśl art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.359.2021.1.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 26/10/2021

2.11. Rozliczenie dostawy towarów dokonywanej w innych państwach członkowskich i w krajach trzecich

Jak wynika z wniosku spółka dokonuje dostawy towarów w różnych państwach członkowskich (Niemczech, Francji i we Włoszech) i Wielkiej Brytanii (która od dnia 1 stycznia 2021 r. nie jest traktowana jako państwo członkowskie). Towary te przed ich dostawą w ww. państwach są przemieszczane z kraju do magazynów w państwach docelowych w ramach nietransakcyjnej WDT albo wywozu poza wspólnotę. Spółka jest zarejestrowana do podatku VAT w tych krajach przy czym posiada stałe miejsce prowadzenia działalności jedynie w Polsce. Poza Polską nie posiada ani zakładu ani oddziału. Ponadto w oparciu o art. 86 ust. 8 u.p.t.u., spółce przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od nabyć związanych z dostawą towarów poza granicami kraju ponieważ spółka prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Polski i nie prowadzi działalności gospodarczej w państwach, w których dokonuje dostaw towarów znajdujących się w magazynach X. Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należy, że:

1) Spółka winna wykazać w polu K_11 i P_11 deklaracji i ewidencji JPK_V7M dostawę towarów dokonaną poza terytorium kraju (zarówno w państwach członkowskich jak państwach poza unijnymi). Przy czym powinny być wykazane tylko dostawy towarów w stosunku do których przysługuje spółce prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o którym mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. lub prawo do zwrotu kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 87 ust. 5 u.p.t.u.

2) Nie ma przeciwwskazań, aby transakcje dla osób fizycznych nieprowadzących działalności, spółka wykazywała dokumentem zbiorczym - oznaczonym symbolem „WEW”, sporządzonym na podstawie wystawionych faktur – w którym zostanie ujęta sprzedaż dokonana w poszczególnych państwach dla określonych grup nabywców. Spółka może również wykazywać taką sprzedaż na podstawie poszczególnych faktur (zamiast na podstawie dokumentu zbiorczego oznaczonego „WEW”), jeśli wybierze taki sposób. Natomiast transakcje na rzecz podmiotów gospodarczych należy wykazywać w pliku JPK analogicznie jak w przypadku transakcji krajowych, czyli w podziale na kontrahentów, uwzględniając w pliku poszczególne faktury.

3) Odnosnie do kwestii kwoty którą należy wykazać w JPK_V7M z tytułu sprzedaży towarów poza terytorium kraju - z których podatek VAT jest odprowadzany w innym kraju, w polach K_11 i P_11 podaje się wartość netto dostaw, bez wykazywania podatku od wartości dodanej, który podlega rozliczeniu w państwach dostaw.

4) Od miesiąca, w którym spółka wybrała zasady przeliczania, o których mowa w art. 31 ust. 2a u.p.t.u., spółka powinna przeliczać na złote wedle takiego kursu jaki stosuje dla określenia przychodu na potrzeby podatku dochodowym od osób prawnych. Za wcześniejsze okresy spółka powinna stosować kurs NBP z dnia poprzedzającego dzień powstania obowiązku podatkowego.

[0111-KDIB3-3.4012.167.2021.2.PK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/10/2021

2.12. Skutki podatkowe w CIT transgranicznego połączenia spółek

W rozpatrywanej sprawie, z uwagi na okoliczność, że na terytorium Polski zostały utworzone oddziały zagranicznych (francuskich) przedsiębiorców, wskutek transgranicznego połączenia spółek dojdzie do połączenia działających na terytorium kraju oddziałów będących zarejestrowanymi czynnymi podatnikami VAT, przy czym spółka przejmująca, a tym samym - oddział B przejmie oddział A. W związku z dokonaniem planowanego przez zagraniczną spółkę przejmującą przejęcia zagranicznej spółki przejmowanej dojdzie równocześnie do przejęcia przez oddział B oddziału A i tym samym ustanie zarówno byt cywilnoprawny jak i prawno-podatkowy przejmowanego oddziału. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 o.p., prawa te i obowiązki, związane z działalnością oddziału spółki przejmowanej, przejdą z chwilą rejestracji połączenia na spółkę przejmującą, tj. oddział B (spółki przejmującej). Z dniem połączenia, oddział B spółki przejmującej wstąpi we wszystkie prawa i obowiązki oddziału A spółki przejmowanej (poprzednika prawnego) i stanie się jego następcą prawnym dla celów podatkowych. Przy czym należy mieć na względzie, że w przedsięwzięciu tym będą uczestniczyły dwa podmioty zagraniczne, z siedzibą na terytorium Francji, a zatem z momentem kiedy w myśl regulacji prawa francuskiego przejęcie stanie się skuteczne, z taką samą datą dojdzie do skutecznego przejęcia przez oddział B oddziału A. Reasumując,

1) W wyniku połączenia, spółka przejmująca, za pośrednictwem oddziału B - jako sukcesor spółki przejmowanej - wstąpi we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej wynikające z przepisów prawa podatkowego związane z działalnością prowadzoną w Polsce za pośrednictwem oddziału A.

2) Dniem, w którym spółka przejmująca, za pośrednictwem oddziału B - jako sukcesor spółki przejmowanej - wstąpi we wszystkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki spółki przejmowanej (dniem sukcesji) będzie dzień, w którym połączenie dojdzie do skutku zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi regulującymi moment łączenia się spółek - tj. data połączenia.

[0111-KDIB1-2.4017.11.2021.2.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 19/10/2021

2.13. Obowiązek wymiany kasy fiskalnej na kasę on-line w przypadku działalności polegającej na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki

Jak wynika z opisu sprawy, wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą sklasyfikowaną pod symbolem PKD 56.30.Z – „przygotowanie i podawanie napojów”, polegającą na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki. W lokalu gastronomicznym wnioskodawca prowadzi bar. Usługi opisane przez wnioskodawcę są świadczone na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej i rolników ryczałtowych. Wszystkie przychody ze sprzedaży są ewidencjonowane na kasie rejestrującej. Lokal gastronomiczny (bar), w którym wnioskodawca prowadzi opisaną powyżej działalność polegającą na podawaniu do spożycia na miejscu (w lokalu) napojów alkoholowych: piwa i wódki, spełnia definicję stacjonarnej placówki gastronomicznej. Ponadto ponieważ usługami związanymi z wyżywieniem są nie tylko usługi przygotowania i podawania posiłków, ale również usługi przygotowania i podawania napojów, wskazana sprzedaż stanowi świadczenie usług, o których mowa w art. 145b ust. 1 pkt 2 lit. a u.p.t.u., a więc sprzedaż, która od dnia 1 stycznia 2021 r. powinna być ewidencjonowana przy zastosowaniu kasy on-line. Mając zatem na uwadze powyższe, wskazać należy, że wnioskodawca miał obowiązek wymiany kasy fiskalnej na kasę rejestrującą on-line i ewidencjonowania przy jej użyciu prowadzonej sprzedaży napojów alkoholowych.

[0111-KDIB3-2.4012.598.2021.2.SR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/10/2021

2.14. Rozpoznanie WDT w przypadku ubytku towarów przemieszczanych w procedurze magazynu call-off stock

W przypadku zniszczenia, utraty lub kradzieży towarów przemieszczonych do magazynu w procedurze magazynu typu call-off stock uznaje się, że warunki określone w art. 13h ust. 2 lub art. 13j u.p.t.u. przestają być spełnione w dniu, w którym towary zostały utracone, skradzione lub zniszczone, a jeżeli określenie takiego dnia nie jest możliwe - w dniu, w którym stwierdzono ich zniszczenie lub brak. Bez znaczenia dla sprawy jest czy zniszczenie, utrata lub kradzież towarów następuje z winy czy też bez winy dostawcy towarów. Nie ma również znaczenia wielkość, ilość, liczba, czy też wartość utraconych towarów znajdujących się w magazynie. Zatem każda utrata, kradzież lub zniszczenie towarów skutkuje zakończeniem procedury magazynu typu call-off stock, a u dostawcy towarów rodzi obowiązek rozpoznania WDT i rozliczenia podatku z tego tytułu.

[0111-KDIB3-34012.451.2021.1.PK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/11/2021

2.15. Kwestia ustalenia czy opłata za usługę pośrednictwa handlowego i koordynowania modelu biznesowego stanowi wynagrodzenie z tytułu świadczeń w rozumieniu 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p.

Z opisu analizowanej sprawy, wynika, że świadczone na rzecz spółki usługi pośrednictwa handlowego polegają na wskazaniu przez licencjodawcę swoim licencjobiorcom, że podmiotem replikującym treści będzie spółka na warunkach cenowych ustalonych pomiędzy spółką a licencjodawcą. Z kolei usługi koordynowania modelu biznesowego obejmują zarządzanie bazą licencjobiorców (dodawanie nowych licencjobiorców do bazy oraz wykreślanie licencjobiorców z bazy), przekazywanie licencjobiorcom informacji o wstępnych terminach płatności, przyznanie przez licencjodawcę licencjobiorcom dodanym do listy limitu kredytowego. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że wskazane we wniosku usługi świadczone na rzecz spółki przez licencjodawców, nie są usługami wymienionymi w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. ani też usługami podobnymi do tych usług. Czynności wykonywane przez licencjodawców nie cech charakterystycznych dla usług wskazanych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. W konsekwencji spółka nie ma obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od tych wynagrodzeń.

[0111-KDWB.4010.15.2021.3.KP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/11/2021

2.16. Brak możliwości uznania sprzedaży woreczków firmie francuskiej, dostarczanych do polskiej firmy, za WDT opodatkowaną 0% stawką VAT

Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka jest czynnym podatnikiem VAT, zidentyfikowanym dla celów transakcji wewnątrzspółnotowych. Dla firmy francuskiej spółka produkuje woreczki do pakowania świeżych elementów z kurcząt. Woreczki, zgodnie z zamówieniem firmy francuskiej, dostarczane są do polskiej firmy w AX, która do tych woreczków pakuje swoje wyroby. Następnie zapakowane wyroby zostają przewiezione do firmy we Francji. Potwierdzeniem dostarczenia wyrobów do firmy we Francji jest list przewozowy CMR. Na podstawie oświadczenia firmy z AX o tym, że w woreczki spółki zostało zapakowane mięso z kurcząt i wywiezione do firmy we Francji oraz listu przewozowego CMR, dokumentującego przewóz i dostarczenie zapakowanego mięsa z kurcząt do firmy we Francji przez firmę z AX, wystawia fakturę sprzedaży woreczków firmie francuskiej ze stawką 0% VAT, traktując ich sprzedaż jako WDT. W tej sytuacji nie można uznać, że w niniejszej sprawie dojdzie do WDT. Opisana transakcja sprzedaży firmie francuskiej woreczków do pakowania nie spełnia – zawartej w art. 13 ust. 1 u.p.t.u. – definicji WDT, bowiem nie następuje wywóz towarów z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju. Woreczki do pakowania są dostarczane do firmy w AX, gdzie zostaną wykorzystane, a nie na terytorium Francji do firmy, która woreczki zamówiła. To na zamówienie firmy francuskiej te woreczki są dostarczane do firmy w AX. Zauważyć należy, że woreczki jako takie (w postaci w jakiej opuszczają zakład spółki) nie są wywożone z kraju. Są przewożone do firmy we Francji dopiero po zapakowaniu do nich wyrobów firmy z AX. Czyli wyjeżdżają z kraju jako opakowanie mięsa z kurcząt (jako towar wykorzystany), a nie jako woreczki do pakowania, czyli jako samodzielny towar, który został sprzedany firmie francuskiej. Ten fakt jest potwierdzony oświadczeniem firmy z AX o wywiezieniu do firmy we Francji zapakowanego do woreczków mięsa z kurcząt, a także listem przewozowym CMR, dokumentującym przewóz i dostarczenie zapakowanego mięsa. Oznacza to, że spółka nie jest w posiadaniu dokumentów, które dotyczą bezpośrednio samych woreczków do pakowania, sprzedanych firmie francuskiej. Oświadczenie firmy z AX oraz list przewozowy CMR dotyczą wywozu zapakowanego mięsa z kurcząt i odnoszą się do dostawy firmy z AX, a nie dostawy realizowanej przez spółkę. W konsekwencji, sprzedaż firmie francuskiej woreczków do pakowania, które zostały przetransportowane do firmy w AX i tam wykorzystane, jest dostawą krajową towarów, opodatkowaną stawką podatku właściwą dla dostawy krajowej, a nie stawką w wysokości 0%, właściwą dla prawidłowo udokumentowanej WDT.

[0111-KDIB3-3.4012.519.2021.1.MAZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/11/2021

2.17. Kwestia dokumentowania WDT

Spółka, gromadząc fakturę od przewoźnika towarów oraz bankowe potwierdzenie dokonania przelewu z tytułu zapłaty za wysyłkę lub transport towarów, potwierdza dokonanie WDT pojedynczymi dokumentami wymienionymi – odpowiednio – w art. 45a ust. 3 lit. a oraz lit. b rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/1912 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do niektórych zwolnień związanych z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi. Wskazane dokumenty nie będą pozostawały ze sobą w sprzeczności, będą potwierdzały wysyłkę lub transport towarów, a ponadto będą wydane przez dwie różne strony, niezależne od siebie nawzajem. Jak bowiem wskazano w opisie zdarzenia przyszłego, spółka oraz przewoźnicy odpowiedzialni za przewóz towarów, a także bank, za pośrednictwem którego spółka dokonuje przelewów, są niezależnymi od siebie, odrębnymi podmiotami, których nie łączą żadne powiązania. W konsekwencji spółka wskazując, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez przewoźnika i posiadając wskazane dokumenty (fakturę od przewoźnika towarów oraz bankowe potwierdzenie dokonania przelewu, potwierdzające zapłatę za wysyłkę lub transport towarów), będzie mogła skorzystać z domniemania wymienionego w art. 45a ust. 1 lit. a ww. rozporządzenia zastosować dla WDT stawkę VAT 0%.

[0111-KDIB3-3.4012.501.2021.1.MAZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 05/11/2021

2.18. Kwestia uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Kwalifikacja wydatków związanych z prototypem do kosztów kwalifikowanych

- 1) Prowadzona przez spółkę działalność w zakresie opracowywania nowych wyrobów stanowi działalność badawczo-rozwojową w postaci prac rozwojowych w myśl art. 4a pkt 26 w zw. z pkt 28 u.p.d.o.p.
- 2) Fakt uwzględnienia kosztów działalności B+R w kalkulacji wynagrodzenia za wykonane usługi/towary dostarczone na rzecz klientów spółki nie wpływa na możliwość zaliczenia tych do wydatków kwalifikowanych w rozumieniu art. 18d ust. 1 u.p.d.o.p.
- 3) Koszty materiałów produkcyjnych i energii na wytworzenie prototypowej wersji nowego wyrobu stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 u.p.d.o.p.
- 4) Koszty badania prototypu nowego wyrobu, w postaci wynagrodzenia pracowników za czas prowadzenia badania, stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.p.

5) Koszty badania prototypu nowego wyrobu, w postaci zakupu usługi badania w akredytowanym laboratorium, stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 4a u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-3.4010.368.2021.2.JKT] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 05/11/2021

2.19. Nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne odszkodowania wypłaconego członkowi zarządu w związku z zakazem konkurencji obowiązującym po zakończeniu umowy o świadczenie usług

W przypadku gdy z członkami zarządu spółki została rozwiązana umowa o świadczenie usług zarządzania, a spółka wypłaciła odszkodowanie z tytułu zakazu konkurencji wynikającego z umowy o świadczenie usług i spółka podlega regulacjom ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami, obowiązek opłacania składek ubezpieczenia społeczne i zdrowotne z tytułu zakazu konkurencji wypłaconego członkowi zarządu - po stronie spółki nie powstanie.

[DI/200000/43/665/2021] decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 12/10/2021

2.20. Wynagrodzenie za usługi hostingu mieści się w zakresie należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p.

Udostępnienie powierzchni dyskowej oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony plików zamieszczonych na serwerze w celu zapewnienia funkcjonowania oprogramowania należy zaliczyć do kategorii urządzeń przemysłowych, handlowych lub naukowych w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. Infrastruktura informatyczna zarówno w wymiarze fizycznym, jak i wirtualnym stanowi mechanizm lub zespół elementów służących do wykonywania określonych czynności, tym samym należy ją traktować jako urządzenie przemysłowe. W konsekwencji wynagrodzenie za usługi hostingu w zakresie w jakim polegają na udostępnieniu/obejmują udostępnianie urządzenia przemysłowego (udostępnienie przestrzeni dyskowej) w przedstawionym powyżej rozumieniu mieszczą się w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. Tym samym, udostępnienie powierzchni dyskowej oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony plików zamieszczonych na serwerze w celu zapewnienia funkcjonowania oprogramowania należy zaliczyć do kategorii urządzeń przemysłowych, handlowych lub naukowych w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. oraz art. 12 ust. 3 polsko-belgijskiej, polsko-niemieckiej, polsko-czeskiej u.p.o.

[0111-KDIB1-2.4010.396.2021.1.AK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/11/2021

2.21. Określenie terminu powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych w ramach procedury „samofakturowania”

W analizowanej sprawie zatwierdzenie przez dostawcę otrzymanych faktur, wystawionych przez spółkę w systemie samofakturowania, będzie następować poprzez: akceptację aktywną tj. w drodze pisemnego/mailowego zatwierdzenia przez dostawcę otrzymanych faktur (np. dostawca akceptuje otrzymaną fakturę i przesyła akceptację do spółki drogą mailową), albo poprzez akceptację pasywną (tzw. milcząca akceptacja) – nieprzekazanie przez dostawcę żadnych zastrzeżeń w stosunku do przesłanej drogą elektroniczną faktury, wystawionej przez spółkę w systemie samofakturowania, w terminie określonym w umowie, będzie równoznaczne z zatwierdzeniem/akceptacją danej faktury przez dostawcę, zatem nie występuje sytuacja wskazana w art. 88 ust. 3a u.p.t.u. Dodatkowo nabywane przez spółkę od dostawców towary/usługi, których nabycie będzie dokumentować wystawianymi w imieniu i na rzecz dostawcy fakturami na podstawie zawartej z dostawcą umowy o samofakturowanie będą przez nią wykorzystywane do wykonywania czynności dających pełne prawo do odliczenia VAT. Stwierdzić należy, że spółce przysługuje/będzie przysługiwać prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawianych w ramach procedury samofakturowania opisanej w niniejszym wniosku (tj. zarówno w drodze aktywnej, jak i milczącej akceptacji) w rozliczeniu za okres, w którym nastąpi wystawienie danej faktury w imieniu i na rzecz dostawcy, o ile przed upływem tego okresu powstał już obowiązek podatkowy po stronie dostawcy w stosunku do nabywanych przez spółkę towarów/usług oraz pod warunkiem zaakceptowania tej faktury przez dostawcę nie później niż do upływu terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten okres rozliczeniowy. Uzyskanie akceptacji w terminie późniejszym uprawnia podatnika do złożenia stosownej korekty za okres rozliczeniowy, w którym fakturę wystawił. Ponadto może dokonać odliczenia w terminie określonym w art. 86 ust. 11 u.p.t.u.

[0112-KDIL3.4012.59.2021.4.LS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/11/2021

2.22. Obowiązki płatnika w związku z wypłatami komplementariuszom zaliczek na poczet zysku

1) Z literalnej wykładni art. 30a ust. 6a u.p.d.o.f. wynika, że wolą ustawodawcy było zastosowanie mechanizmu odliczenia od zryczałtowanego podatku naliczonego od przychodu komplementariusza z tytułu udziału w zysku, podatku należnego zapłaconego przez spółkę komandytową za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany. Skoro w art. 30a ust. 6a u.p.d.o.f. mowa jest o podatku należnym według art. 19 u.p.d.o.p., to oznacza, że chodzi wyłącznie o możliwość odliczenia od zryczałtowanego podatku od osób fizycznych równowartości odpowiedniej części należnego podatku dochodowego od osób prawnych wynikającego z zeznania rocznego CIT-8.

2) Nie można podzielić poglądu, że zryczałtowany podatek od przychodów komplementariuszy należy pobrać dopiero wtedy, kiedy upływa termin złożenia zeznania CIT-8. Z art. 24 ust. 5, art. 30a ust. 1 pkt 4 oraz art. 41 ust. 4e u.p.d.o.f., wynika że obowiązek poboru zryczałtowanego podatku od przychodów komplementariuszy, ciąży na spółce z chwilą wypłaty zaliczek na poczet zysku na rzecz komplementariuszy będących osobami fizycznymi. Zatem, zryczałtowany podatek od bieżących pobrań komplementariuszy na poczet zysku, należy rozliczyć (pobrać) każdorazowo w momencie postawienia środków do dyspozycji podatnika (komplementariusza).

3) Spółka jako płatnik – zgodnie z art. 41 ust. 4e u.p.d.o.f. – będzie obowiązana pobierać zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 4 u.p.d.o.f., od przychodów wypłacanych komplementariuszom z tytułu udziału w zysku spółki w formie zaliczek na poczet zysku. Nie będzie przy tym podstaw do pomniejszenia wartości pobieranego przez spółkę zryczałtowanego podatku dochodowego o kwoty pomniejszenia, o którym mowa w art. 30a ust. 6a-6c u.p.d.o.f. Nie będzie bowiem znana kwota podatku należnego od dochodu spółki komandytowej, obliczonego zgodnie z art. 19 u.p.d.o.p., za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku (zaliczka na poczet udziału w zysku) został uzyskany. Spółka – jako płatnik – powinna pobierać więc podatek według stawki 19%, bez pomniejszeń.

[0113-KDIPT2-3.4011.715.2021.2.ID] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 15/11/2021

2.23. Kwestia ustalenia czy spółka komandytowa powinna posiadać status małego podatnika w przypadku korzystania z 9% stawki podatku oraz ustalenie okresu za jaki powinna badać przychody ze sprzedaży dla ustalenia statusu małego podatnika

1) Spółka komandytowa, która stała się podatnikiem podatku CIT dnia 1 stycznia 2021 r. lub dnia 1 maja 2021 r. nie jest podmiotem rozpoczynającym działalność, w związku z czym nie znajdzie do niej zastosowania art. 19 ust. 1e u.p.d.o.p. i tym samym, aby móc korzystać z preferencyjnej stawki podatku w wysokości 9% konieczne jest posiadanie statusu małego podatnika.

2) Status małego podatnika należy ustalać, odwołując się do literalnego brzmienia art. 4a pkt 10 u.p.d.o.p., tj. należy badać przychody brutto ze sprzedaży z poprzedniego roku podatkowego. Przy czym w sytuacji spółki komandytowej, która od dnia 1 maja 2021 r. stała się podatnikiem podatku CIT, poprzedni rok podatkowy nie istnieje, zatem należy odwołać się do jej poprzedniego roku obrotowego. Mając powyższe na względzie w analizowanym przypadku okresem, jaki należy brać pod uwagę przy określaniu statusu małego podatnika w roku podatkowym spółki komandytowej trwającym od dnia 1 maja 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. jest poprzedni rok obrotowy, tj. okres od dnia 27 listopada 2019 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.

[0111-KDWB.4010.37.2021.2.KK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/11/2021

2.24. Kwestia opodatkowania VAT nieodpłatnego przekazania towarów w ramach udzielonej gwarancji. Prawo do odliczenia podatku w związku z nabyciem albo wytworzeniem towarów nieodpłatnie przekazywanych w ramach udzielonej gwarancji

1) Jak wynika z wniosku spółka zamierza utworzyć HUB-y, które będą odpowiedzialne za dystrybucje towarów (części) grupy (spółka jest podmiotem dominującym w grupie kapitałowej) na określonych rynkach. Spółka będzie uczestniczy w łańcuchu dostaw gdzie może wystąpić jako: pierwszy w kolejności dostawca - gdy będzie producentem albo będzie miała na stanie dany towar i będzie go sprzedawała do HUB-u, pośredni dostawca – gdy będzie nabywała towar od swego kontrahenta i odsprzedawała do HUB-u, ostatni w kolejności dostawca - gdy będzie działać jako HUB. Przy czym niezależnie od tego, którym w kolejności dostawcą będzie spółka, towar nie będzie przemieszczany bezpośrednio od pierwszego dostawcy do ostatniego nabywcy, lecz od jednego do następnego w kolejności dostawcy, a w końcu do ostatniego nabywcy. Zatem w opisanej sytuacji pomimo, że będzie dochodziło do następujących po sobie dostaw towaru, to ze względu na brak bezpośredniego transportu towaru od pierwszego dostawcy do ostatniego nabywcy – transakcje te nie będą stanowiły dostaw łańcuchowych do których zastosowanie znajdują przepisy art. 22 ust. 2-3 u.p.t.u. W konsekwencji w zależności od tego, gdzie będzie kończyć się transport (wysyłka) towaru (części) dostarczanego przez spółkę, będzie stanowić: i) sprzedaż krajową - jeżeli spółka będzie dostarczać części na rzecz klienta w Polsce, ii) WDT - jeżeli spółka będzie dostarczać części na rzecz klienta i będą one przemieszczane do innego państwa członkowskiego UE, iii) eksport towarów - jeżeli spółka będzie dostarczać części na rzecz klienta i będą one przemieszczane poza terytorium UE.

2) Skoro w przedmiotowej sprawie spółka przekazuje nieodpłatnie części – w ramach realizacji zobowiązań gwaranta - to nie dochodzi do odrębnej dostawy towarów, a tym samym brak jest podstaw do uznania przedmiotowego wydania towarów za nieodpłatną dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 u.p.t.u. i opodatkowania jej VAT – niezależnie od tego czy wydanie towaru będzie na rzecz kontrahenta krajowego, unijnego czy też z państwa trzeciego.

3) Koszt nabycia czy też wytworzenia części przekazywanych w ramach gwarancji wchodzi w zakres ogólnych kosztów działalności podatnika, stanowi w związku z tym element ceny dostarczanych przez niego towarów. Oznacza to, że poniesiony wydatek w sposób pośredni wpływa na działalność gospodarczą spółki, a zatem należy go zakwalifikować do ogólnych wydatków dotyczących działalności gospodarczej, które spełniają przesłanki w zakresie prawa do odliczenia określone w art. 86 ust. 1 u.p.t.u. Spółka ma zatem prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem, importem lub wytworzeniem części, które zostały nieodpłatnie przekazane na potrzeby realizacji wniosków gwarancyjnych (napraw gwarancyjnych) produktów.

[0111-KDIB3-3.4012.518.1.2021.PK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/11/2021

2.25. Skutki podatkowe w PCC świadczenia na bazie klauzuli earn-out przy nabyciu akcji od udziałowca

Spełnienie warunków do wypłaty dodatkowego świadczenia o charakterze „earn-out” i jego zapłata nie będzie skutkować powstaniem obowiązku podatkowego z tytułu PCC.

[0111-KDIB2-3.4014.346.2021.1.MD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/11/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

